

Вноситься
Кабінетом Міністрів України

Д. ШМИГАЛЬ

“ ”

2020 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про фінансове забезпечення першочергових заходів
щодо запобігання негативним наслідкам кризових явищ, спричинених
виникненням і поширенням гострої респіраторної хвороби COVID-19,
спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2,
та про внесення змін до деяких законодавчих актів України

Цей Закон спрямований на забезпечення конституційних прав громадян, гарантування економічної безпеки держави, мінімізації можливих збитків для економіки та фінансової системи України від кризових явищ, спричинених виникненням і поширенням гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2.

І. Зважаючи на нагальну необхідність підвищення ефективності діяльності державних органів, місцевих органів самоврядування та з метою забезпечення макроекономічної стабільності в Україні:

Стаття 1. Створити у складі Державного бюджету України Стабілізаційний фонд за рахунок бюджетних коштів, зокрема надходжень від державних запозичень, цільових надходжень з метою наповнення Стабілізаційного фонду в рамках програм допомоги і грантів від Європейського Союзу, урядів іноземних держав, міжнародних організацій, донорських установ, кошти якого використовуються за рішенням Кабінету Міністрів України, погодженим з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, на:

а) заходи, спрямовані на запобігання виникненню та поширенню, локалізацію та ліквідацію спалахів, епідемій та пандемій гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, в тому числі закупівля товарів, робіт і послуг, необхідних для виконання цих заходів, включаючи закупівлю медичних послуг за програмою державних гарантій медичного обслуговування населення;

б) додаткові доплати до заробітної плати медичним та іншим працівникам, які безпосередньо зайняті на роботах з ліквідації захворювання серед людей на гостру респіраторну хворобу COVID-19, спричинену коронавірусом SARS-CoV-

2, на період виконання заходів, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню, локалізацію та ліквідацію спалахів, епідемій та пандемій гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, визначений у рішенні Кабінету Міністрів України про встановлення карантину, до завершення виконання цих заходів;

в) здійснення соціальних виплат окремим категоріям населення, у тому числі особам похилого віку, а також збільшення трансферту Пенсійному фонду України та надання фінансової підтримки Фонду соціального страхування України та Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття;

г) фінансову підтримку державних та комунальних підприємств, у тому числі через надання прямих дотацій або цільових трансфертів місцевим бюджетам;

г) поповнення резервного фонду державного бюджету;

д) здійснення витрат на обслуговування та погашення державного боргу;

е) заходи із підтримки фінансово-економічної системи;

є) відновлення видатків та надання кредитів за бюджетними програмами, які зазнали скорочення у зв'язку із створенням Стабілізаційного фонду

ж) поповнення статутного капіталу Державної іпотечної установи та інших фінансових установ.

Стаття 2. Установити, що на період карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, Фонд соціального страхування України та Фонд загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття здійснюють лише страхові виплати, а саме:

- допомога по тимчасовій непрацездатності;

- допомога по вагітності і пологах;

- щомісячні страхові виплати потерпілим від нещасних випадків на виробництві або професійних захворювань та членам їх сімей;

- витрати на лікування потерпілих від нещасних випадків на виробництві або професійних захворювань;

- допомога по безробіттю;

- допомога на поховання;

- поточні видатки на утримання апаратів фондів.

II. З метою забезпечення реалізації завдань, визначених розділом I цього Закону, внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Закон України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» від 01 липня 2014 р. № 1555-VII (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2014, № 34, ст.1173 із наступними змінами):

1) Розділ 9 «Прикінцеві та перехідні положення» доповнити пунктом 6 такого змісту:

«Встановити, що державна допомога, надана у період карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, вважається допустимою.»

2. У Закон України «Про спрощення процедур реорганізації та капіталізації банків» (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 21, ст. 241 із наступними змінами):

1) у пункті 1 статті 5 Закону слова та цифри «1 серпня 2020 року», замінити словами та цифрами «31 грудня 2025 року».

3. У Закон України «Про режим спільного транзиту та запровадження національної електронної транзитної системи» (Відомості Верховної Ради, 2019, № 41, ст. 232 із наступними змінами):

1) у пункті 1 Розділу VI «Прикінцеві та перехідні положення» слово «шість» замінити словом «дванадцять».

4. Розділ XI Прикінцеві та Перехідні положення Закону України «Про державну службу» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 4, ст. 43 із наступними змінами) доповнити пунктом 16 такого змісту:

«16. На період карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2:

надати право Кабінету Міністрів України здійснювати призначення осіб на посади державної служби категорії «А» в центральних органах виконавчої влади, спрямування та координація яких здійснюється Кабінетом Міністрів України через керівника центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, без проведення конкурсу передбаченого цим Законом, за поданням керівника центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, погодженим із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби, за умови відповідності кандидата вимогам до осіб, які претендують на зайняття відповідних посад державної служби;

надати право керівникам державної служби центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, та центральних органів виконавчої влади, спрямування та координація яких здійснюється Кабінетом Міністрів України через керівника центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, здійснювати призначення осіб на посади державної служби

категорії «Б» та «В» без проведення конкурсу передбаченого цим Законом за умови відповідності кандидата вимогам до осіб, які претендують на заняття відповідних посад державної служби.».

5. У абзаці другому статті 40 Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 29, ст. 228 із наступними змінами) слова «центральною органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері трудових відносин та соціального захисту населення» замінити словами «Кабінетом Міністрів України».

6. У підпункті 2 пункту 5 Розділу II «Прикінцеві положення» Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19)» (Урядовий кур'єр, 2020 р., № 52):

1) у абзаці другому виключити слова «у розмірі до 200 відсотків заробітної плати»;

2) абзац третій виключити.

7. У Законі України «Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 13, ст. 110 із наступними змінами):

1) у частині першій статті 2 після слів «бюджетних установах і суб'єктах господарювання державного сектору економіки» доповнити словами «та підприємствах, господарських товариствах у статутному капіталі яких 50 і більше відсотків належить суб'єкту господарювання державного сектору економіки»;

2) доповнити статтю 10 пунктом такого змісту:

«11¹) одержувати інформацію, в тому числі з обмеженим доступом, що містить персональні дані (дата народження, реєстраційний номер облікової картки платника податків, серія та номер паспорта, адреса проживання (перебування), реєстрації), та право на доступ до автоматизованих інформаційних і довідкових систем, реєстрів та банків даних, держателем (адміністратором) яких є державні органи або органи місцевого самоврядування, для забезпечення виконання покладених на нього завдань та функцій відповідно до статті 8 цього Закону.

Для отримання та обробки таких персональних даних орган державного фінансового контролю не потребує отримання на це згоди фізичних осіб, при цьому обробка персональних даних здійснюється з дотриманням законодавства про захист персональних даних.»

III. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Тимчасово, до 31 грудня 2020 року пропуск через митний кордон, митний контроль та митне оформлення товарів, призначених для запобігання

негативним наслідкам кризових явищ, спричинених виникненням і поширенням гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, здійснюється:

першочергово відповідно до вимог Митного кодексу України;

без подання дозвільних документів та/або відомостей, передбачених статтею 197 Митного кодексу України, та без проведення заходів офіційного контролю за умови підтвердження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, призначення цих товарів.

3. До приведення законодавства у відповідність із цим Законом закони та інші нормативно-правові акти застосовуються у частині, що не суперечить цьому Закону.

4. Кабінету Міністрів України у двотижневий строк з дня набрання чинності цим Законом:

розробити Порядок використання коштів Стабілізаційного фонду;

привести свої нормативно-правові акти та забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Голова Верховної Ради України

Д. РАЗУМКОВ